

Los Somaten's

DIARI REGIONALISTA Y L'AVISOS Y NOTICIAS

Any XV

Reus, Dijous 3 de Maig de 1900

Núm. 8.555

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en les principals llibreries d'aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, litografia Mallorquí, carrer Junquera, 6.
No s'retornan los originals encara que no s'publicin.

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

Farmacia Serra

Escriptorials, tinters, tintas, estis-
sors, cortaplumas, vades, llapis,
plumas, reglas, xinxes, ostias, go-
mas, estutxos de dibuig, etc., etc.

12 ANYS

XAROP SERRA

es lo millor remey pera combatir per cró-
nica y rebelde que sia tota classe de...

S. Laguna

Papereria económica

MONTEROLES, 31

SABATERIA VALLS

MONTEROLES, 35.—REUS

En aquest antich establecimiento de calçat, trobarà'l públich un complet y variat surtit de totas classes, adaptan perfectament á la configuració dels peus d'aquest país, sólida construcció y preus sens competència.

PREU FIXO.—SABATERIA VALLS.—PREU FIXO

INSTITUT VACUNÓGENO SUÍS ◆ LAUSANNE

DIPOSIT EXCLUSIU A REUS

D. ANTON

(cn)

Tubo pera 2 à 3 vacunes Ptas. 1'00
Tubo pera 8 à 10 vacunes " 1'50
Tubo pera 20 à 25 vacunes " 3'00
Estutz ab 5 tubos pera 2 à 3 vacunes " 4'00

Arrabal Santa Anna, 80

LINFA

Placas pera 3 à 4 vacunes Ptas. 1'50
Placas pera 6 à 8 vacunes " 3'00
Pots pera 25 vacunes " 8'00
Pots pera 50 vacunes " 15'00

Seccló doctrinal

«Sin ninguna diferencia»

«Tenga V. M. por el negocio mas importante de su monarquía el hacerse rey de España; quiero decir, Señor, que no se contente V. M. con ser rey de Portugal, de Aragón, de Valencia, conde de Barcelona, sino que trabaje y piense con consejo maduro y secreto, por reuirir estos reinos de que se compone España al estilo y leyes de Castilla, sin ninguna diferencia».

(Memoria extractada per Cánovas del Castillo en els «Estudios del reinado de Felipe IV» y citada per lo senyor Aulesis en sa *Historia de Catalunya*).

Ja veuen si ve de lluny això de «sin ninguna diferencia»; y á pesar de ser tant vell, subsisteix ab tota sa forsa maléfica y segueix essent lo formulari de tots los nostres polítichs á la moderna. Y no obstant, de aquellos polvos vinieron éssos lodoss, senyors comtes-duchs. Los más consells may poden portar bons resultats; y 'ls que donava lo d'Olivares van ser ni fets expressos per estendre sobre d'estre tota aquesta nuvolada de fatalitats que desde tants anys nos ve tapant lo sol explendorós de las grandesas y libertats populers que foren un dia lo sonament principal del nostre benestar.

Un ministre mal intencionat y ambicios com aquell D. Gaspar, d'odiosa memoria, al costat d'un monarca fidel y subjugat per un caràcter que tant tensa de despótich y adulador com de mal polítich é ignorant del be del pais que gobernava, no podia per menos que preparar ab sos imposicions escandalosas lo mal camí emprés per sos successors y portar á Espanya cap al punt vergonyós en que avuy se troba.

«Sin ninguna diferencia» deya ell que havia de tractarse als distints Estats que gobernava de nom aquell monarca; y lo que ha resultat de tal doctrina es que ha anat quedant Espanya tant different de lo que encare en son temps el pogué véurela, que potser, tot y essent com era, li contraria'l penediment del mal que va portar ab sa conducta.

En cambi, 'ls apóstols y ministres d'aquell sistema desgraciat han anat refinant de tal mananera 'ls manaments d'aquell gran mestre, que han acabat per poguerli donarli liasons á n'ell mateix si's presentava.

En concordança ab los punts que calson los moderns com'es duchs que'n regeixen, han anat triant del art de governar las reglas de sa més facil comprensió y aplicació més immediata. Seguint los més exemples, han cregit que centralisant dominaven y que absorvent reunian y ajuntavan, sota la única bandera que segueixen aplayets tots los que ab ells obra, van y simpatisan, al esperit multiforme de tantas diversas constitucions com componen l'Estat que ells s'empenyan en uniformar á la forsa.

No hi han entrat en los estudis sociologichs, polítichs y populars que 'ls hi haurian demostrat lo facil que fora governar á gust de tots y sense imposicions per la forsa, com avuy nos succeheix.

Han preferit la conveniencia arbitraria que la justicia convenient.

No han sapigut apreciar en son just valer la diferencia que hi ha entre un Olivares y un Carlos I.

Y citem aquest ab preferència, perque essent un monarca que reunia en sa persona'l govern de diversos estats, nos dona més forsa pera nostra argumentació, al demostrar lo criteri que 'l dirigia en sos actes distint y considerant la raho de las dis-

de continuades curacions y d'una acceptació general, son les millors proba pera demostrear que 'l

La que paga més contribució de la pro-

mosvincia.

Una reuma de paper barba pts. 5'75
Kilog. de paper embolicar " 0'38
100 sobres comercials " 0'25
1 Kilogram de cartó " 0'27

ferencies innegables que existia entre sos nombresos súbdits.

Y es aques a rebò que, al revés de lo que avuy ve fentse ab Catalunya, ab tot y sa forsa mocárquica regint en tants dominis, conservava, respectava y exelsava las venerandas libertats y institucions catalanas en tal manera, que no amagava la honra que sentia per son titol lo gloriós Compte de Barcelona.

Y ab son talent de bon polítich, agermanava l'esplendor de sa corona imperial ab la senzillés y noblesa del poder popular de la nostra terra.

Tant es aixís, que en la citada historia del senyor Aulesis, s'hi recorda també 'l fet, per lo Corpus de 1535, de portar lo talam l'emperador al costat d'un humil menestral, un hortelà, sols per vestir-s'hi, més que cumplir ab las disposicions testamentaries de son avi y antecessor, en Ferran II, al tractar-se paradament dels assumptos de las coronas de Castella y Aragó, mercantli la ruta del respecte als drets y costums d'una y altra d'aqueixas nacionalitats en consonància ab las lleys particulars y propias de cada una d'ellas.

Y aixís lo vegeren governar los catalans d'aquella època, acreditantse de bon y honor heren y distingintse com a bon polítich y coneixedor del esperit del poble y aymant dels interessos sagrats dels regnes que gobernava.

¿Com es, donchs, y qué ho fa que tots los que desde allavars venen agabellant lo poder no han pres per mirall y bon exemple de sos actes gubernatius las bonas ensenyansas que s'desprenen d'aquell sistema justicier?

¿Per què s'han hagut d'entossuir en agafar lo dolent y podrit, que tot ho espafia, deixant lo bò y lo sà que tot podria referho y millorarho?

Per què 'ls ha sugestionat lo sin ninguna diferencia de l'Olivares y no 'ls hi han dit res al cor y al entendiment las sabias disposicions d'altres ilustres antepassats que han deixat eterna y bona recordansa de sos actes? Es per la afinitat de caràcters y de temperaments? No 'ls hi envején aqueixas qualitats ni es cap condició que 'ls recomani. ¿Es per altres rahons encara més reprobables? Pitjor que pujor.

Tant d'una manera com d'una altra no fan més que destruir l'amor dels súbdits y mentres no fugin de tals sistemes odio-s, governaran potser, pero no serà mai per l'affaie ni a satisfacció dels governants; sino imposant-hi la forsa que 'ls sostengui.

Si hi bagüés bona vo uestat no s'inspirarien en las arbitrarietats y injusticias dels procediments indignes del ministre de Felip IV, sino que enmoldarien sa conducta política en la d'homes de govern com Carles I que, tingüintlo per cert ne sabia molt més que ells, y es studiarien la molta significació y efecte que enclou la disposició d'aquell monarca al renunciar las reals coronas d'Espanya y Països y la imperial d'Alemanya, reservantse encara, en lo que prova son amor á nostra terra y ser aquesta com

piertament independent del resto d'Espanya, la doble corona de la Confederació Catalana-Aragonesa, que conservé honrosament fins a sa mort en lo monestir de Yuste.

¿Son aqueixos fets històrichs somnis y utopies dels que sentí per Catalunya l'anorament de sus passades grandesas?

¿No tanca aqueixos recorts de lo que fou la nostra pàtria l'esperit de justicia de depolar la pèrdua de lo que tinguérem? ¿No'n estimulan a demanarbo tota la forsa de la ràhó y de la nostra conveniència?

No som los catalanistas sectoris d'una escola nascuda al calor de las ambicions y de las trayectorias y que's valgu de procediments al dia, en sa major part tots reprobables.

Tampoch fantasiém ni 'ns inspirém en res que no sia l'esperit pràctic que 'ns encamina.

Los catalanistas representen la glorificació y enaltiment de Catalunya; l'amor a la ller, a las costums y a la parlá de la nostra estimada pàtria y la regeneració moral y material de to s'nosalt're; y no volém res més, que, com en la resurrecció de Llätzer, ressucidi ab cos y ab ànima l'antich esperit popular que taut va enaltir y honrar aquesta hermosa terra llevantina, quan onejava son penó magestuós per mares y terras, que'l rebien com a símbol gloriós de la llibertat més digna que pot desitjar un poble honrat.

Y aixó, sin ninguna diferencia, ha d'esser l'objecte constant dels nostres esforços fins a lograr veure enllayrats y legalment reconeguts tots los drets que defensém per ser ben nosaltres.

D. ROURA y URISTRELL.

Consistori dels Jocs Florals de Barcelona

VEREDICTE DEL CONSISTORI

Premis ordinaris

Prèmi de la Englantina d'or.—Núm. 82. Per les muntanyes: «Impresions d'una excursió pels Pirineus».

Primer accésit.—Núm. 223. Reverictus? «A les despúlies de Sant Cugat del Vallès».

Segon accésit.—Núm. 286. Palimpsest. «Inteligentsia profeta vivent. «Per amplificatus est Elias in mirabilibus suis».

Primer accésit.—Núm. 163. Vora l'foch. «Ma languissante veedure ne laisse après elle aucun fruit».

Segon accésit.—Núm. 232. El Temporal. «Saint Marchi Santa Creu».

Prèmi de la Flor Natural.—Núm. 338. Enfilal. «V Sonetss».

Primer accésit.—Número 144. Del seu àlbum. «Amor».

Segon accésit.—Núm. 39. Petons. «A una fadriñeta».

Tercer accésit.—Núm. 176. Soleyeda. «Apuntació».

Primer accésit.—Premis extraordinaris.

Del Excm. y Ilm. senyor Bisbe de Menorca. Número 108. Orígens del Cristianisme en la Ilha de Menorca y fases perquè passà la invasió sarrònica. «Ego plan-tavi... sed Deus incrementum dedit».

Del Excm. y Ilm. senyor Bisbe de Mallorca.—Número 168. Romanseret del Beato Ramon Llull. «Fill preclar de la dolça Ilia...».

Del Excm. y Ilm. senyor Bisbe de Lleida.—Número 267. Cant d'Estrelles. «Corona».

Del Excm. Ajuntament de Reus.—Núm. 215. El Rey dels arbres. «Excelcior».

Premi d'un aymador de las lletres catalanes.—Número 74. Cansons: «Per vosaltres, maynadeta».

Los demés premis no s'adjudican.

Fou dictat lo present veredicte als vintivuit dies del mes d'abril de mil noucents.—Ensesbi Güell, president.—Ramon Picó y Campamar, Joaquim Riera y Bertrà, Antoni Aulestia y Pijoan, Enrich Morera, Claudi Plaça y Font, Sebastià Trullol y Plana, secretari.

A «La Autonomia»

Lo meu telegrama a «La Veu de Catalunya» referent a la romeria del diumenge, s'ha assentat malament al periòdic republicà.

Ho sento perque s'hauria evitst de dir una mentida més.

Es fals que «La Veu de Catalunya» digrés que a la romeria hi anaven 10.000 romeus, y ja que en la mateixa gazetilla invoca l'octau manament de la Lley de Deu, faria be en rectificar.

A cada hui lo seu.

De calcular que 'ls obles que tenian representació a la romeria havien pout un contingent a la ciutat de 10.000 forasters a afilar que aqueixos anaven a la romeria, hi va una mica de diferenciació.

Ara, si com a forastr li dol que a Reus hi pugui venir tanta gent, rebaiaré la xifra a la contitut que millor li acomodi.

Com més estirin de a corda, més aviat se trencaré; y quan això succeeix podrem dir que para 'ls reusenches brilla un nou so.

Lo Correspondiente a La Veu de Catalunya.

Sobre la romeria

II Y ÚLTIM

Prometia pera av y novas impresions, mes estich inseguir en donarles, peque, en veritat, no'm pensava que fossin tan pochs los que hi havien de trobar en la ressenya anterior, las rotas de vius colors y clara transparencia que destauvan en las ressenyess que feys, no fa gayre, d'actes semblants.

També volia aquí parlar de las mevas paysanas, dels seus trajes y manto negres y de les seves caras; pero qui ho fé, si sobenque sooh solter, y que no las puch trobar lleitas!

Elogiar a las reusenches es tant com alabar a la meva mare, y com de mare no més se 'n té una, clar está que ha de ser la més hermosa entre totes las hermosas; y si no volguessin acceptar la comparació, podria en aquell estol de poncelets que un dia han d'esser la cort de la Verge, podria haverhi la meva nuvia y naturalment, l'elogi viu y apassionat, may per may seria possible esgatimar.

També, donchs, hi havia, com m'ho va fer avinent un bon amich, en la romeria, cossos de palmera, nondoblegats com ne vaig veure alguna en la terra d'ellas, Elche, y caras d'àngel; però permeteume que ho passi en silenci encara que la forasteralla que aquí s'dedica a recullir las vibracions de la opinió pública no se'n hagués apercebut.

Aquestes impresions, no poguentlas dedicar a afalagar al bell sexe, las dirigiré al lleig, que en l'acte del diumenge no hi vegé mes que la braticia de las passions mal reprimides y que més pobres d'esperit que jo de diners, y no'n tinch cap, únicament varen diuenter mer al bon nom de la població.

Diuhen que's va cridar «Visca Carlos VII», y es veritat: lo primer crit lo va llençar un republicà, no sé si de nom ó de fets y 'ls romeus varen encoratjarlo segurament que inconscientment com quan varen llençar lo crit de «Visca Llutzferis».

L'altre, «Morin los republicans de Reus!», no'l vaig sentir perque quan lo cridaren seria fora; pero com se diu que per mostra basta un botó, si un republicà (y d'això n'respondon) llençá l' de «Visca Carlos VII» qui sab qui devia ser lo que demanava la mort de tanta gent.

A ben segur que es una mala ànima, anoménis reaccionari, dígois liberal.

Mes això té tan poca importància, que refusarlo ó consignarho val menos que 'l temps perdut; lo que té gracia es que hi hagi hagut qui s'entretingués en llegir la prempsa de fora, quan en un esquitx de la de dins hi tenia tanta feyna.

A mí m' avergonyiria més allò que 'l de veure la exageració ab que 's podia ressenyar la romeria.

Cuestió d'encarnadura.

FRANCESCH COLOM y ESCODA.

Comptes atrassats

Están per saldar y per lo tant be'l puch recordar, ja que la ocasió ho permet, apesar dels propòsits que tinch fets de no intervenir gayre directa en la vida del periòdic que admets los meus escrits, agrahit segurament al carinyo que li profeso.

De fora casa, ningú ab més interès l'evocarà ni ningú s'imposarà majors sacrificis pera donarli varietat y actualitat.

Feta aquesta aclaració, per si se'm crídés a polèmica, explicaré breu, molt curtet, lo metiu d'aquestas ratllies.

M'escrivia un amich a Almeria lamentantse que per l'enterro del CARNESTOLTES, iniciat per «La Palma» (sociedad) portà a cap «El Olimpo», no'm trobés jo en aquesta ciutat; y ab tal mena de detalls m'explicava l'enterro, que francament, m'ho vaig creure.

Ahir me apeo del burro, com diuhen los castellans al llegir unes tremendes que m'ven posar los cabells de punta y desseguidà y ben mullet, vaig dir: jumenti-

dal, lo CARNESTOLTES s'ho pensaren enterrari pero los hi fugí de la caixa de morts y solo varen colgar a aquesto, com sucocí ab aquella de Montresol.

Y com a mi 'ls fontes me fan pò, no estranyin que no'm barregi ab las polémicas d'actualitat y que no intenti defensò a un bon amich que tan admirablement y ab tanta valentia desempenya 'l paper de segon meu, des de las columnas d'un seminari.

Perque hi há ànimes tan grandes e individuos tan honrados que acostumats a totes las baixesses y a comprometre a tots los amics ab tel ellis medrin ab la esquina dreta, que 'l despreci no'l concebeixen.

Els poden escriure cartas particulars, que's conservan, tractant de miserable y tot lo malament que saben a personas a qui los hi han tingut de demandar caritat, y no es estrany que jutjessin per la grandesa d'ànima y la honradeza de sentiments que aquest fet revelan, han de predicar, ben amagadamente, que se 'ls hi vol mal y 's travalla a la sombra, sapiguent com ho sap tothom, que qui es capaç de donar més aviat la cara al públic, que unes quantas lletres que combinadas donan un nom determinat per sa desgracia o sort, no necessita que ningú li fassi 'l paper de segon.

Es una llàstima que un valent d'aquesta mena s'ampari sempre en lo nom de segones personas y més llàstima encara que tingui jo massa coneixements y tiri per allà ahort vulgi sempre m'ha de topar ab amics, no oferintme ajuda, sino, moralment, privant-me de la defensa.

Aquesta vegada per això menos mal: perque ja va ab revolucionaris, y qui sab si en lloc d'havernos d'entendre ab un sol, de trascantó sortiria 'l reserva: son castellanots purs, hi ha que desconfiarne.

X. X. y X.

CRÓNICA

Observacions Meteorològicas

del dia 2 de Maig de 1900

FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

Horas d'obser-vacio	Baròmetre aneroide	Grau d'humitat	Pluja en 24 horas	Aigua evap. en 24 h.	Estat del cel	Obser-particular:
9 m.	754	85	'	3'2	Ras	
3 t.	753	80				

Horas vacío	TEMPERATURAS		VENTS	NUVOLS
	Màxima	Minim.	Ter. tip. direcci.	classe can.
9 m.	Sol 33	10	15	E. Cumul 0'4
3 t.	Sombra 22	19	E.	0'4

Avuy a les 8 del matí en lo Santuari de la Verge de Misericordia s'hi celebrarà una missa ab acompanyament de l'orga, ab motiu de pendrehi la primera comunió la bella senyoreta Rosa Massó y Roca, filla del regidor del Municipi y estimat amich nostre don Sebastià Massó, a quina funció religiosa sabém hi assistirà bon número d'amichs.

Enviem nostra més coral enhorabona a la senyoreta Massó que fem extensiva als seus carinyosos pares.

La festa del travall que alguns obrers de nostra ciutat celebraren lo dia primer de Maig s'efectuà sense cap classe d'incident desagradable.

Durant lo citat dia permanesqueren tancadas totes las peluquerías y barberies, y encare que no las impremtas, quins oficials caixistas se comptavan en la vaga, no s'hi travallà en cap d'elles.

Ahir se repartí ab gran profusió en aquesta ciutat lo Manifest del Directori de la «Unión Nacional».

Com diuhen que no's pot publicar integro y a nosaltres las coses a mitjas no 'ns agradan, no' trasladém en nostres columnas.

Aquesta nit debutarà el Teatre Fortuny, o la Cara de Dios, (estreno), una companyia de saragossa que dirigeix lo barítono senyor Cornadó y el mestre senyor Blay, quina companyia, de pés pera Lleida, se proposa donar solzament quatre funcions.

Decididament en Dato va a Barcelona, y, pera anunciar la seguretat de son proper viatge, ha cregut convenient ferho dirigint un telegrama a nostre confrare «La Veu de Catalunya», en quin comunicat, que nosaltres traduïm per fer parlar alguna vegada al ministre centralista en la llengua que tant poch li escau, s'explica com segueix:

«Ministre de Gobernació al Director de «La Veu de Catalunya». —A pesar dels esforços que fa son periòdic y alguns altres d'equerà capital, pera que a ma arribada se produueixin manifestacions de desgrado, tinch la seguretat de que aquéstas no's realisaran, donchs coneix be las condicions de *ridaduia* y *caballerositat* dels habitants d'aquesta ciutat

Realisació de totes las existències

AGACIENA DE LA CASA

JOAN · PORTA

y estich segur de ser rebut ablo major respecte que mereix un representant del Govern, que vol posarre en comunicació ab una de les províncies més importants d'Espanya. Per això no desisteixo del viatge á pesar dels consells que té vosté la bondat de donarme.

Ja ho veuen, en Dato no hi es tot al anar á Barcelona, la propia conciencia l' deu acusar d' algun mal fet y recorre á la hidalgua y caballerosidad dels catalans pera que al ser a nostre tarrer no li vagin á ensenyar com veritablement se regeneraria la nació en quin Ministeri figura.

Hem rebut los darrers números publicats dels periódics «El Notariado» y «La Palma» d'aquesta ciutat.

Lo pròxim diumenge se posarà en escena en la societat «La Palma» la comèdia en un acte «Salvarse en una tabla» y la sarsuela «La Chilanera». Acabant la vetllada ab l'acostumat ball.

Ahir al matí foren desencaixonats en los corrales de la Plaça de Toros de Tarragona los sis toros de Ripamillán que serán torejats lo pròxim diumenge. Lo número públic que presenció l'acte quedà altament satisfet de las inmellorables condicions dels animals de bona llamina, de lliures y ben armats.

Heus aquí 'ls noms y senyals de cada un d'ells:

Moreno, núm. 16, colorat fosch, albardat. *Rasito*, núm. 25, retintat clar.

Relamido, núm. 41, colorat fosch.

Rufán, núm. 35, colorat clar.

Consulado, núm. 43, castany encès.

Chocolatero, núm. 45, castany clar.

Pera l'cas de que s'inutilisés algun fou desencaixat altre toro de la mateixa ganaderia.

Degut á la iniciativa de nostre amic particular D. Lluís Massó, germà del també amic estimat nostre y company de causa D. Sebastià, aviat veurà la llum á Barcelona un periòdic que com son títol indica serà portaveu dels gremis de Barcelona.

Es de creure que «La Voz de los Gremios», serà ben rebut, y ho farà més, si inspirantse en las idees dels gremis aparegués redactat en la nostra llengua.

Diu un contrare de Barcelona:

«Corre ab insistència l'rumor de que hi haurà proximament un tancament general de botigas. Se relaciona aquest propòsit ab un altre propòsit ministerial que s'ha de realitzar dintre poches dies.»

Per ordre governatiu varen ser recollides las edicions d'ans d'ahir de «El Noticiero» y «La Publicidad», de Barcelona, que publicaven lo manifest de la «Unió Nacional».

Per la mateixa causa han sigut denunciats los diaris «El Pueblo» y «El Correo», de Valencia, y «El Correo Español» y «El País», de Madrid.

Los estandarts que 'ls romers oferiren á la Santíssima Verge de Misericordia, fins lo dia 10 del present mes estarán exposats al presbiteri del Santuari.

S'ha publicat lo número 49 de la «Revista de Sports», orga del Club Velocipedista d'aquesta ciutat, en quin número dona compte detallat de la excursió feta darrerament á Santas Crens.

A conseciencia d'haver sigut ferit en la piazza de Beziers (Fransa) l'espasa *Lagartijo* y que segons certificació facultativa l'imperdirà torejar per algun temps, la Empresa de la Piazza de Toros de Tarragona ha contractat per substituirlo en la corrida del pròxim diumenge al destre Domingo del Campo, Dominguin.

L'eminente poeta de Provençal, en Frederich Mistral, ha contestat á la carta que li dirigí la «Uxió Catalana», en los següents termes:

«Mailan (Boces del Rhose). 20 d'Abri de 1909.

Senyor President:

Dignéuvs remerciar á la «Uxió Catalana» per la felicitació que dirigí al Felibridge ab ocasió de la

Articles de verdadera ganga

Mantas de llana, tapets yute, Mocadors de fil y cotó, Velluts negres, Mocadors d'abrich, Franelles blanques, Manteleria, Piques, Trajes de bany para senyora y caballer teixits cotó.

Articles confeccionats

Brusas parisennes, Faldas, Refajos, Camiseria. A preus increïbles. Tres camises para home 4 ptas. Tres camises para senyora 3 ptas.

ULTIMS DIAS

Secció religiosa

Sant d'avui.—La Invenció de la Santa Creu.

Sant de demà.—Santa Mònica.

Anuncis particulars

ASSOCIACIÓ DE DEDPENDENTS DE COMERS, DE REUS

Acabant aquest mes lo plazo para poguer ingressar á aquesta Associació, com a soci de número, sense pagards d'entrada, la Junta de Gobern de la mateixa ha tingut á be prorrogar per tot lo vinent mes de Maig tal benefici; finit aquest plazo s'pagaran los correspondents drets d'entrada que marca el Reglament.

P. A. de la J. de G.—Lo Secretari, Pere Aguadé.

MODISTA DE SOMBREROS

S'ofereix á domicili para tota classe d'arreglos y confeció dels mateixos.—Arribal de Santa Anna, número 26, pis tercer.

HORT

Se desitja trobarne un para arrendarlo en bonas condicions.

Informarán en aquesta Impremta.

Interessant als viticultors

CARTILLA RÚSTICA

PER AUS DEL CULTIVADOR

VINYA AMERICANA

PUBLICADA

Per la Redacció de «El Labriegos»

Vista la bona acollida que ha merescut la primera edició d'aquesta CARTILLA RÚSTICA impressa en idioma català, tota vegada que s'vegà agotada en un breu espai de temps, la Redacció de «El Labriegos» cregué convenient procedir á sa reimpremtió al castellà, degudament aumentada.

Dita CARTILLA la forma un volumen en 8.º major de 440 pàginas y s'en va el preu de 6 rals l'exemplar en aquesta impremta.

Diversions públiques

Teatro Fortuny

COMPANYIA DE SARSUELA

dirigida pels senyors

CORNADÓ Y BLAY

De la que 'n forma part lo notable primer tenor

Don Jaume Casañas

Quatre úniques representacions que tindrán lloc los dies 3, 4, 5 y 6 del correit.—Funció para avuy.—Primera d'abono.—Estreno del drama líric en tres actes y once quadros titulat «La cara de Doso».—Entrada á localitat 3 rals. Id. al parais 2.—A las nou en punt.

Plaça de Toros de Tarragona

Gran corrida de toros para l'dia 6 de Maig de 1900, firme d'aquesta capital.

Se lidiarán sis escults y braus toros de cinqu anys complerts de l'antigua y renombrada ganaderia dels señors

Hereders de Ripamillán

ab divisa vermella, per las quairillas dels afamats destres

Alg. b.-ño y Dominguín

Entrada general: sombra Ptas. 4·35

sol 2·70

Lo vigent impost del Tresor, equivalent al del Timbre, á càrrec de la Empresa.

Imp. C. Ferrando, Plaça de la Constitució, 7.

PASTILLAS :: FONT

Cloro-Boro-Sodicas á la Cocaína y al Mentol

Son lo millor remey en las laringitis catarrals en general, amigdalitis y faringo-laringitis, tant exudativas com ulcerosa y granniosa; los faringeas, ronquera, aferia y en general en las inflamaciones de la gola, etc.

Dipòsit general. Farmacia de A. SERRA.--REUS.

De venta en totes las bonas farmacias y principals droguerias.

